

Súd: Okresný súd Námestovo  
Spisová značka: 5Csp/12/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5817201023  
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Srogončíková  
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2021:5817201023.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo sudkyňou JUDr. Miriam Srogončíkovou v právnej veci žalobcu: Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s. so sídlom Grösslingova 77, Bratislava, IČO: 31351026, zastúpený splnomocneným zástupcom: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o. so sídlom Štefánikova 8, Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovanému: W. Y., B.. XX. X. XXXX, X. S. H. T. Č.. XXX/X, B., o zaplatenie zmluvného úroku 7,29% ročne zo sumy 6015,75 Eur, takto

### rozhodol:

I/ Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi úrok 7,29% ročne zo sumy 6015,75 EUR od 28. 9. 2016 do 1. 10. 2019, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II/ Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .

III/ Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 82%, ktoré budú vyčíslené v uznesení, vydanom po právoplatnosti rozsudku.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou súdu 15. 2. 2017 žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného, aby mu zaplatil 6015,75 EUR ako istinu, úrok 7,29% ročne zo sumy 6015,75 EUR od 28. 9. 2016 do zaplatenia a úroky z omeškania 5% ročne zo sumy 6015,75 EUR od 28. 9. 2016 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o stavebnom sporení a žiadosti o poskytnutie úveru uzatvoril žalobca so žalovaným úverovú zmluvu k č. účtu 30149199/7930 a poskytol mu úver v sume 6400 EUR pri úrokovej sadzbe 7,29% ročne. Žalovaný sa zaviazal splácať poskytnutý úver pravidelnými mesačnými splátkami, splatnými vždy prvý deň príslušného kalendárneho mesiaca, pričom začiatok splácania bol určený na 1. 8. 2012. Žalovanému bol poskytnutý medziúver, ktorý mal slúžiť na preklenutie obdobia do pridelenia cieľovej sumy a vzniku nároku na riadny stavebný úver. Splátka medziúveru žalovaného vo výške 71,20 EUR bola použitá na úhradu úrokov a poplatkov medziúveru ( medziúverový účet ) a časť na sporenie za účelom dosporenia a pridelenia cieľovej sumy ( sporiteľský účet ). Žalovaný prestal uhrádzať riadne mesačné splátky, čím podmienky pridelenia stavebného úveru nespĺnil. Žalovaný splácal úver do 12. 4. 2016, kedy uhradil poslednú splátku. Podľa úverovej zmluvy ak žalovaný mešká so zaplatením dvoch splátok alebo nezaplatí niektorú zo splátok na základe upomienky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, môže žalobca požadovať okamžité splatenie celého úveru; v takomto prípade sa platná úroková sadzba zvyšuje za dobu oneskorenia o 5% ročne. Keďže žalovaný poskytnutý úver riadne nespĺcal, bol písomnou výzvou žalobcom upozornený. Žalovaný napriek výzve nedoplatok nesplatil, preto žalobca žalovaného upozornil, že v prípade, ak nedoplatok nezaplatí, môže požadovať okamžité splatenie celého zostatku úveru. Vzhľadom na to, že žalovaný nerešpektoval ani túto výzvu, žalobca ho dňa 27. 9. 2016 vyzval na okamžité splatenie celého zostatku úveru vo výške 3015,75 EUR. Súčasne sa od uvereného termínu zvýšila platná úroková sadzba zostatku o 5% ročne. Žalobcom uplatnená úroková

sadzba teda pozostáva z riadneho úroku 7,29% ročne v súlade s § 497 Obchodného zákonníka a úrokov z omeškania 5% ročne v súlade s § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka.

2. Rozsudkom č.k. 7Csp/19/2017-45 zo dňa 3. 10. 2018, vydaným Okresným súdom Námestovo súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 6015,75 Eur s úrokom z omeškania 5% ročne od 28. 9. 2016 do zaplataenia, vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalobcovi priznal voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 76%. Rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/25/2019 zo dňa 30. 5. 2019 bol uvedený rozsudok potvrdený.

3. Na dovolanie žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp.zn. 4Cdo/37/2020 zo dňa 25. 2. 2021 zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/25/2019 zo dňa 30. 5. 2019 v časti II. a III. výroku a v časti, v ktorej rozhodol o trovách odvolacieho konania a rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 7Csp/19/2017 zo dňa 3. 10. 2017 v časti II. a III. výroku, ktorým žalobu vo zvyšku zamietol a rozhodol o trovách konania. V rozsahu zrušenia Najvyšší súd Slovenskej republiky vrátil vec Okresnému súdu Námestovo na ďalšie konanie.

4. Po tom, čo sa vec vrátila z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie, súd vykonal pojednávanie dňa 28. 6. 2021, na ktoré sa dostavil žalovaný. Žalovaný uviedol, že on by aj chcel žalobcovi splácať dlh, ale je na invalidnom dôchodku. Ďalej uviedol, že chcel vyhlásiť osobný bankrot, ale keď sa o túto možnosť zaujímal, tak mu bolo povedané, že potrebuje mať rozhodnutie od exekútora. Uviedol, že on sa aj chcel so žalobcom dohodnúť na nejakom splácaní svojho záväzku, ale nakoniec sa k tomu nedostal. Doplnil, že on je na plnom invalidnom dôchodku tri mesiace, ale rozhodnutie o priznaní invalidného dôchodku so sebou nemá.

5. Súd vo veci opätovne rozhodol o žalobcom uplatnenom zmluvnom úroku za poskytnutie úveru, v rámci intencií dovolacieho súdu, vyslovených v zrušujúcom uznesení a dospel k záveru, že žaloba je aj v tejto časti čiastočne dôvodná.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 Občianskeho zákonníka:

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka:

(1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

6. Po tom, čo sa vec vrátila z dovolacieho súdu, predmetom konania ostal úrok za poskytnutie úveru 7,29% ročne zo sumy 6015,75 Eur od 28. 9. 2016 do zaplatenia. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo vzťahu k dohodnutému úroku za úver, uplatnenému po tom, čo žalobca rozhodol o zosplatnení dlhu, uviedol, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Najvyšší súd Slovenskej republiky toto právne posúdenie zaujal aj v prípade žalobcom uplatneného úroku za úver, ktorý bol dohodnutý v úverovej zmluve zo dňa 10. 7. 2012 uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, ktorá má charakter spotrebiteľskej zmluvy. Žalobca totiž pri uzatváraní úverovej zmluvy vystupoval ako dodávateľ a žalovaný ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Najvyšší súd Slovenskej republiky v zrušujúcom uznesení ďalej uviedol, že za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za ne získanou, dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a za porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania ( bod 21. zrušujúceho uznesenia ).V bode 23. zrušujúceho uznesenia Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil názor, že pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňažné. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej ( celková ) výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie, koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. Túto vedomosť však dlžník - spotrebiteľ stráca v prípade dojednania, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania, nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom jednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Takéto dojednanie je teda porušením ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na druhej strane postavenie veriteľa - dodávateľa sa aj bez uvedeného dojednania nezhorší, pretože v prípade, ak mu v dôsledku nesplatenia úveru v dohodnutej dobe vznikne škoda, jeho právo zostáva zachované, pravda po zohľadnení zaplatených úrokov z omeškania, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody. Podľa ods. 3 čl. III. úverovej zmluvy v čase uzavretia úverovej zmluvy je dátum pridelenia 1. 10. 2019. Stanovený dátum pridelenia stavebného úveru sa považuje za dátum konečnej splatnosti medziúveru. Keďže žalobca si žalobou voči žalovanému uplatnil právo na zaplatenie medziúveru, súd z úverovej zmluvy zo dňa 10. 7. 2012 považuje za preukázané, že dňom konečnej splatnosti tohto medziúveru je deň 1. 10. 2019 - žalovanému totiž pre neplnenie povinnosti splácať splátky úveru samotný stavebný úver ani nebol poskytnutý. Súd preto žalobcovi v súlade s právnym názorom dovolacieho súdu, vysloveným v zrušujúcom uznesení sp.zn. 4Cdo/37/2020 zo dňa 25. 2. 2021, priznal dohodnutý úrok 7,29% ročne z istiny 6015,75 EUR od 28. 9. 2016 do dňa 1. 10. 2019. Vo zvyšnej časti, v ktorej si žalobca uplatnil dohodnutý úrok od 28. 9. 2016 do zaplatenia, súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

7. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku tak, žalobcovi, ktorý mal v konaní úspech, priznal trovy konania v rozsahu jeho čistého úspechu vo veci %. Žalobca žalobou žiadal zaplatenie 6015,75 EUR s úrokom 7,29% ročne od 28. 9. 2016 do zaplatenia ( čo ku dňu vyhlásenia rozsudku dňa 28. 6. 2021 predstavuje čiastku 2084,60 EUR ) a úrokom z omeškania 5% ročne od 28. 9. 2016 do zaplatenia. Úrok z omeškania bol priznaný rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 7Csp/19/2017-45 zo dňa 3. 10. 2018, takže úrok z omeškania, vyčíslený ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku dňa 3. 10. 2018, predstavuje čiastku 606,51 EUR. Žalobca teda žalobou celkovo uplatnil sumu 8706,86 Eur. Súd žalobcovi priznal istinu 6015,75 Eur s úrokom 7,29% ročne od 28. 9. 2016 do 1. 10. 2019 ( čo predstavuje čiastku 1320,45 Eur ) a úrokom z omeškania 5% ročne od 28. 9. 2016 do zaplatenia ( čo ku dňu vyhlásenia rozsudku č.k. 7Csp/19/2017-45 dňa 3. 10. 2018 predstavuje čiastku 606,51 Eur ). Spolu teda žalobcovi súd priznal sumu 7942,71 Eur. Úspech

žalobcu v konaní je teda 91%, úspech žalovaného 9%. Čistý úspech žalobcu predstavuje rozdiel medzi úspechom žalobcu a úspechom žalovaného:  $91\% - 9\% = 82\%$ . Súd žalobcovi priznal náhradu trov konania v uvedenom rozsahu, pretože hoci žalovaný zdôrazňoval svoju zlú finančnú situáciu z dôvodu zdravotných problémov, pre ktoré bol uznaný plne invalidným, súd je názoru, že pokiaľ bol žalovanému priznaný invalidný dôchodok pred troma mesiacmi, ako uviedol na pojednávaní, mal dovedy dostatok času - aj vzhľadom na dátum podania žaloby dňa 15. 2. 2017 - aby žalobcovi začal jeho pohľadávku splácať. Žalovaný však ani počas konania napriek tomu, že pohľadávku žalobcu uznáva, nesplatil na jej uspokojenie žiadne peňažné prostriedky. Svoju pasivitu v otázke splácania svojho záväzku voči žalobcovi vysvetlil len stručne tak, že sa k tomu ešte nedostal. Súd preto v tomto prípade nevzhladol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo potrebné nepriznať žalobcovi ako úspešnej sporovej strane náhradu trov konania.

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 362 ods. 1C.s.p.). Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde Krajskom súde v Žiline.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania stanovených v § 127 C.s.p. uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
  - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
  - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.